

κτῆματός της.

— Μέρα χαρά Θεοῦ! εἶπε ξαφνικά, γιὰ νὰ διακόψῃ τὴν σιωπή.

— Ναι, μέρα χαρά Θεοῦ! ἐπανέλαθε ὁ Πιέρ με ὕφος ὑπερτάτης ἀδιαφορίας.

Καὶ γύρισε ἄλλοῦ τὸ κεφάλι του.

Ἡ Φλοράνς ἄρχισε νὰ ἐκνευρίζεται. Ἐκανε τὴν ἀπλῆ — καὶ τόσο γυναικεία! — σκέψι ὅτι, καὶ ἂν ἀκόμη ἦσαν ἀβάσιμα ἐκεῖνα ποῦ ἔλεγαν στὸ χωριό, ὅτι δηλαδὴ ὁ ἐπιστάτης τῆς ἦταν τρελλὰ ἐρωτευμένος μαζύ της, πάλι ὁ Πιέρ θὰ μπορούσε νὰ φανῆ πιὸ ὑποχρεωτικός, πιὸ εὐγενικός ἀπέναντι μιᾶς γυναίκας, ἢ ὁποῖα δὲν ἦταν ἐπιτέλους καὶ τόσο ἀντιπαθητικὴ... Συγχρόνως, ὅμως, ἡ ὡραία χήρα ἔκανε καὶ μιὰ ἄλλη σκέψι: ἂν ὁ Πιέρ τὴν ἀγαποῦσε πραγματικά καὶ ἂν ἔκρυβε στὰ βάθη τῆς καρδιάς του τὸ αἰσθημά του ἀπὸ σεβασμὸ πρὸς τὴν κυρία του; Πόσο θὰ ὑπέφερε τὴν ὥρα ὁ καυμένος, ἀναγκασμένος νὰ ὑποκρίνεται τὸν τυπικὸ, τὸν ψυχρὸ καὶ ἀδιάφορο, ἐνῶ ἡ καρδιά του θὰ σπαρταροῦσε ἀπὸ ἀγάπη!...

Ἡ δευτέρα αὐτῆ σκέψις ἦταν τόσο εὐχάριστη στὴ Φλοράνς, ὥστε ἡ νεαρὴ γυναῖκα τὴν παραδέχτηκε ὡς ἀληθινή. Ἡ σιωπηλὴ τραγωδία τοῦ Πιέρ συγκίνησε τὴν εὐαίσθητη καρδιά της... Ὡ! ἦταν ἁμαρτία νὰ ὑποφέρῃ ἓνα παλληκάρι τόσο νόστιμο, ἓνα παλληκάρι ποῦ θὰ μπορούσε νὰ ξετρελλάνῃ πολλὰ κορίτσια...

Μὰ ἡ Φλοράνς δὲν θὰ ἦταν γυναῖκα ἂν δὲν εἶχε καὶ κάποιες δόσις πονηρίας. Ἀποφάσισε, λοιπὸν, νὰ προκαλέσῃ τὸν Πιέρ, νὰ τὸν δαιμονίσῃ, νὰ τὸν βασανίσῃ λίγο, γιὰ νὰ τὸν ἐξαναγκάσῃ νὰ τῆς μιλήσῃ πρῶτος ἐκεῖνος, νὰ τῆς ἐξομολογήσῃ τὰ αἰσθημάτα του.

— Ὁ κ. Ἀρκενιέ, εἶπε ξαφνικά, μοῦ ἔκανε μὲ τρόπο πρότασι γάμου. Ἡ ἀλήθεια, βέβαια, εἶνε ὅτι εἶμαι ἀποφασισμένη νὰ μὴν ξαναπαντρευτῶ... Ὅπωςδήποτε, θὰ ἤθελα ν' ἀκούσω καὶ τὴν συμβουλὴ ἑνὸς ἄλλου...

— Ἄν μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς δώσω τὴν γνώμη μου, τραύλισε ὁ Πιέρ, σᾶς λέω ὅτι δὲν θὰ κάνετε καλὰ ν' ἀρνηθῆτε τὴν πρότασι τοῦ κ. Ἀρκενιέ... Νομίζω ὅτι θὰ μπορέσῃ νὰ σᾶς κἀνῃ εὐτυχισμένη —παρ' ὅλα τὰ γεράματα του!...

Καὶ ὁ Πιέρ, λέγοντας τὰ λόγια αὐτά, μαστίγωσε τ' ἄλογά του μὲ λύσσα, μὲ μανία. Τ' ἄλογα ἄρχισαν νὰ τρέχουν σὰν ἀφηνιασμένα... Ἡ καρδιά τῆς Φλοράνς χτυποῦσε δυνατὰ ἀπὸ χαρά. Δὲν τῆς ἔμενε πειὰ καμμιά ἀμφιβολία ὅτι ὁ Πιέρ τὴν ἀγαποῦσε... Ἦθελε, ὅμως, νὰ βεβαιωθῆ καλύτερα. Προσποιήθηκε, λοιπὸν, τὴν φοβισμένη κι' ἔπεσε ὀλόκληρη ἀπάνω του.

— Σταμάτησε τ' ἄλογα! τοῦ εἶπε μὲ φοβισμένη φωνή. Φοβάμαι!...

— Ὡ! νὰ μὴ φοβᾶσθε διόλου, ὅσο εἶμαι ἐγὼ κοντά σας! ἀποκρίθηκε ὁ Πιέρ.

Καὶ ἐνῶ μὲ τὸ δεξί του χέρι τραβοῦσε τὰ χαλινάρια, μὲ τ' ἀριστερὸ ἀγκάλιαζε τὴν Φλοράνς. Τὸ ἀγκάλιασμα αὐτὸ τοὺς ἔκανε καὶ τοὺς δυὸ νὰ κυριευθοῦν ἀπὸ γλυκεῖα ζάλη... Δὲν μπορούσαν νὰ μιλήσουν ἀπὸ τὴν ταραχὴ τους. Κυτταζόντουσαν καὶ οἱ δυὸ στὰ μάτια, μὲ ἀγωνία, περιμένοντας καὶ οἱ δυὸ κάτι.

Ξαφνικά, ὁ Πιέρ ἄκουσε μιὰ φωνή —τὴν φωνὴ τῆς δικῆς του!— νὰ λή μὲ πάθος:

— Σ' ἀγαπῶ!...

— Κι' ἐγὼ σ' ἀγαπῶ, Πιέρ! ψιθύρισε ἡ Φλοράνς.

Καὶ πρὶν ὁ Πιέρ προφτάσῃ νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν κατάπληξί του, ἔνοιωσε στὸ στόμα του τὴν μυρωμένη ἀναπνοὴ τῆς Φλοράνς, τὴν μεθυστικὴ ἐπαφὴ τῶν χειλιῶν της...

Τὸ ἀπόνευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας, ὁ κ. Ἀρκενιέ παρουσιάστηκε στὸ κτῆμα τῆς ὡραίας χήρας. Ἦταν ἀποφασισμένος νὰ τῆς ζητήσῃ ἐξηγήσεις γιὰ τὴν διαγωγή της. Γιατὶ τὸν γέλασε τὸ πρωί; Γιατὶ προτίμησε τὸν ἐπιστάτη της ἀπὸ ἓνα πλούσιον βαμβακέμπορο; Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ θὰ τὴν ζητοῦσε σὲ γάμο καὶ θὰ τὴν ἀπειλοῦσε ὅτι ἂν δὲν τοῦ ἔδινε ἀμέσως μιὰ ἀπάντησι, θὰ τὸν ἔχανε γιὰ πάντα. Ὁ κ. Ἀρκενιέ, γνωρίζοντας ὅτι ἦταν ὁ καλύτερος γαμπρὸς τῆς περιφέρειᾶς, ἦταν βέβαιος ὅτι ἡ Φλοράνς θὰ ἀ-

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» ΤΟΥ κ. ΝΙΚ. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕ ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΜΑΣ ΦΑΓΗΤΑ

«Κύριε Τσελεμεντέ,

Σᾶς στέλλω δυὸ συνταγὰς τοῦ χωριοῦ μας γιὰ τὴν στήλη τοπικῶν φαγητῶν τοῦ «Μπουκέτου»

Κ α μ ἄ ρ α — Κ ε ρ κ ῦ ρ α ς

ΚΕΦΤΕΔΕΣ ΡΙΓΑΝΗΣ

Ποθεῖς πρὸ τῆς ἀνθίσεως ρίγανη, τὴν ὁποῖαν θράζεις μὲ ἀνάλογο ἀλάτι. Στραγγίζεις τὴ ρίγανη καὶ πλάθεις τὸν κυμᾶ εἰς σχῆμα κεφτέδων. Τοὺς ἀλευρώνεις καὶ τηγανίζεις εἰς ἐκλεκτὸ λάδι.

ΓΕΡΑΚΙ ΠΑΤΑΤΕΣ (Δι' ὄσους τὸ τρῶνε)

Λατα προτίμησον τὸν μῆνα Αὐγουστον παρνεῖς ἓνα γεράκι, τὸ μαδάς, τὸ καθαρίζεις ἐσωτερικῶς, τὸ τσιγαρίζεις μὲ ἀνάλογο λάδι καὶ τὸ βγάνεις ἀπὸ τὸ τηγάνι. Κατόπιν βάζεις στὸ λάδι 6 κεφάλια κρεμμύδια φιλοκομμένα καὶ ἀφοῦ ξανθίσουν προσθέτεις ἀνάλογο νερὸ, τὸ γεράκι καὶ πατάτες κατ' ἀρέσκεια, ἓνα κουτάλι σούπας πιπέρι κόκκινο, ἓνα κουταλάκι τοῦ καφέ μαῦρο πιπέρι, ἓνα κουταλάκι γαρύφαλο, μισὸ κουταλάκι κανέλλα, ἀνάλογο ἀλάτι, δυὸ κεφάλια σκόρδα ὀλόκληρα, ἓνα κουτάλι ντομάτα μπελτὲ καὶ ἀφοῦ βράσῃ καὶ πήξῃ εἶνε ἔτοιμο.

Μετὰ τιμῆς
ΘΕΟΔ. ΒΑΡΟΤΣΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. Κον Βαρότσην, Κέρκυραν.— Ἄγνοῶ ποῦ εἶχε παραπέσει ἡ ἐπιστολή σας μὲ τὰς ἄνω συνταγὰς καὶ μόλις πρὸ ἑβδομάδος ἦλθεν εἰς χεῖρας μου καὶ σπεῦδω νὰ τὰς δημοσιεύσω, ἐφ' ὅσον μάλιστα πρόκειται γιὰ φαγητὰ ὄχι μόνον τοπικῆς συνηθείας ἀλλὰ καὶ πρωτάκουστα. Ἐν τούτοις ἔχω ἀκούσει ἀκόμη ὅτι κάπου ἄλλοῦ τρῶγουν καὶ μικροὺς κοράκους καὶ τοὺς μαγειρεύουν ὄλο μὲ κρασί. ὅπως τὶς ἀγριόπαπιες.

ΝΙΚ. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕΣ

Ἡ ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΨΕΜΑ

Ὅποιος ξέρει νὰ λή πολλὰ κι' ὀραῖα ψέματα, ἔχει τὸ μεγαλύτερο προσόν γιὰ νὰ προδεύσῃ στὴ ζωὴ.

Ἄγγλική
Ἐνα καλὸ ψέμα τὸ πιστεύουν πιὸ πολλοὶ ἀπ' ὄσους πιστεύουν μιὰ ἀσχημὴ ἀλήθεια.

Ἰρλανδική
Τὸ πιὸ μεγάλο ψέμα εἶνε πάντοτε καὶ τὸ πιὸ καλὸ.

Γερμανική
Ὅσοι λένε πολλὰ λόγια εἶνε πάντα μεγάλοι ψεῦτες.

Γαλλική
Ἡ μισὴ ἀλήθεια εἶνε προτιμότερη ἀπὸ ἓνα ὀλόκληρο ψέμα.

Δανική
Τὸ ψέμα συχνὰ ἀνατρέφεται ἀπὸ τὴν ἀλήθεια, μὰ ὅταν μεγαλώσῃ, ἀπλώνει τὰ χέρια του, σφίγγει τὴν παραμάνα του καὶ τὴν πνίγει.

Κινέζικη

ποφάσιζε μὲ μεγάλη προθυμία νὰ γίνῃ γυναῖκα του. Στὸ κτῆμα τὸν δέχτηκε ὁ Πιέρ, ὁ ὁποῖος ἔλαμπε ὀλόκληρος ἀπὸ χαρά.

— Ἡ κ. Φλοράνς ἡσυχάζει αὐτὴ τὴν στιγμὴ! πληροφορῆσε τὸν ἀνυπόμονο κ. Ἀρκενιέ. Ἄν τὴν θέλετε, ὅμως, γιὰ καμμιά σοβαρὴ ὑπόθεσι, μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε περὶ τίνος πρόκειται!...

— Καὶ ποῖος εἶσαι σύ; τὸν διέκοψε ὀργισμένος ὁ κ. Ἀρκενιέ.

— Ποῖος εἶμ' ἐγὼ; Διάβολε! ὁ μνηστήρ τῆς κυρίας Φλοράνς!...

Ὁ κ. Ἀρκενιέ ἔπαθε τὴν στιγμὴ ἐκείνη ὅτι καὶ ἡ μακαρίτισσα ἡ γυναῖκα τοῦ Λώτ: Ἐγίνε στήλη ἄλατος!...

ΧΕΡΜΑΝ ΒΟΓΚΕΛ

